

2.1. Amtskommunale opgaver.

Råstofkortlægning af landjorden.

I § 4, stk. 2, stilles forslag om, at amtsrådene, inden for hovedstadsområdet hovedstadsrådet, forestår en kortlægning af råstofforekomsterne i jorden efter art, mængde og beliggenhed.

Amtskommunerne har gennem deres administration af 1972-loven opnået et vist kendskab til råstofforekomsterne i jorden.

Herudover er Danmarks Geologiske Undersøgelse og Statens Vejlaboratorium i besiddelse af en række geologiske oplysninger om råstofforekomster på landjorden. Oplysningerne stammer især fra Danmarks Geologiske Undersøgelse's borearkiv, som indeholder godt 130.000 indberetninger fra brøndborere i forbindelse med vandindvindingsboringer. Borearkivet indeholder endvidere materiale fra andre projekter, hvor boringer indgår som et led i undersøgelsesprogrammet.

Mange råstofrelevante oplysninger findes herudover i Danmarks Geologiske Undersøgelse's geologiske kortblade (jordartskort) med tilhørende dagbogsoptegnelser med geologiske beskrivelser af blottede lag og forekomster samt geologiske landskabsbeskrivelser og analyser.

Endelig findes en række arkiver, opbygget til specielle formål, hvorfra oplysninger kan inddrages, f. eks. arkiv vedrørende overfladeråstofforekomster, mergelarkiv, myremalmarkiv, geoteknik arkiv, analysearkiv og arkiv over råstofgrave. Hertil kommer geologisk litteratur m. v.

Danmarks Geologiske Undersøgelse har i 1975 udført en forsøgskortlægning i Ålborg-området, som har dannet udgangspunkt for drøftelser i en arbejdsgruppe med repræsentanter for amtsrådsforeningen, hovedstadsrådet, Statens Vejlaboratorium, Danmarks Geologiske Undersøgelse og fredningsstyrelsen om en landsdækkende kortlægning af landjordens råstofforekomster. Disse drøftelser er afsluttet i august 1976 og har resulteret i et udkast til vejledning til amtskommunerne og Danmarks Geologiske Undersøgelse om råstofkortlægning.

Forsøgskortlægningen er bl. a. udarbejdet for at tilvejebringe et grundlag for at vurdere de økonomisk-administrative konsekvenser af dette lovsdrag.

På baggrund af de indvundne erfaringer foreslås kortlægningen opdelt i tre faser, hvor *fase 1* består af en sammenligning af eksisterende geologisk viden med henblik på fremstilling af foreløbige ressourcekort, dvs. arealsorteringskort, der viser hvilke områder, det på forhånd må anses for mest

lønnende at undersøge nærmere. Man kan i denne fase få oplysninger om art og beliggenhed af formodede råstofforekomster, som eventuelt vil kunne tillades udnyttet. Resultatet af fase 1 vil først og fremmest skulle anvendes i arealplanlægningen.

Fase 2 består i detailundersøgelser, primært i de lovende arealer, der fremgår af fase 1's ressourcekort, og i områder, hvor der er konkurrence om arealanvendelsen, f. eks. imellem et ønske om vand- og råstofudnyttelse. Undersøgelserne vil udover geologiske feltundersøgelser, lokalitetsbesøg, boringer og geoelektriske undersøgelser også omfatte laboratorieundersøgelser, som skal belyse jordlagenes sammensætning og materialernes egenskaber med henblik på en kvalitetsbedømmelse og dermed en bedømmelse af materialernes egnethed til udnyttelse til et givet formål. Der skal endvidere gøres rede for overjordens tykkelse og art samt grundvandsforholdenes betydning for en råstofindvinding m. v.

Fase 3 er betegnelsen for den opdatering og ajourføring af kortlægningen, som løbende skal ske.

Amtskommunerne og hovedstadsrådet forudsættes at skulle udføre selve kortlægningsarbejdet. Deres merudgifter er beregnet til i kortlægningens første fase årligt at andrage 4.470.000 kr., svarende til et personale på 8 akademikere, 14 teknikere og 14 kontorfunktionærer. I 1977-78 vil udgifterne andrage 3.352.000 kr. (fra 1. juli 1977 til 31. marts 1978) og i 1980-81 1.117.500 kr. (fra 1. april 1980 til 30. juni 1980).

Hertil kommer amtskommunernes og hovedstadsrådets eventuelle udgifter til trykning og reproduktion af kort, ligesom enkelte amtsråd muligvis, hvor særlige planlægningsopgaver kræver det, vil lade detailundersøgelser (fase 2) udføre også i de tre første år.

Råstofkortlægningens fase 2 og 3 vil for amtskommunerne og hovedstadsrådet løbe over en årække med vekslende intensitet, afhængig af behovet for detailundersøgelser. Det er derfor ikke muligt at skønne over udgifterne hertil.

Råstofplanlægning og administration af enkeltstager.

I skønnet over udgifterne til råstofplanlægningen, jfr. forslaget § 5, indgår en række usikre og ukendte faktorer som nævnt i bemærkningerne til § 5. Det må forudses, at arbejdet med at opbygge et nyt planlægningssystem vil blive omfattende, men at vedligeholdelsen af en råstofplan ikke vil kræve meget anden arbejdskraft end den, der anvendes til administration af loven i øvrigt.